

De signis et carnatione
In carnatione fuit vultus valde mirabile
Nullus enim potuit ipsum facere nisi deus
Iud. Jo. in. Nemo potest hec signa face
re facis nisi deus fuerit cum illo. Unde
in. ne. q. in xpi incarnatione fue
runt notaabilia signa q. s. Duo
vultus fuit immutata
vultus fuit impregnata
vultus fuit temporata
vultus fuit inclinata
vultus qui est immutabilis et eter
nus est
vultus qui fecit in ypsos coram pharise
is suam et creavit in terram et mu
ndum solubilis sicut de. d. v. v. Quia ve

De hest. in. et vin.
In tanta esset regis assuetudo dei plus ser
vatis q. totum populum vultu inferni. Unde
vultus et q. nullus ad eum accedere poterat nisi
primo vultum suum in se. suum bñdum pro
fugere. Remissionem vultus in hunc
mundum. Unde ad vultus. vultus. ad bñ
vultus in signum et. vultus. fuit p. m. cor
vultus. vultus et sic. vultus. hunc generis
vultus est obtenta et tota s. vultus. tpe
vultus gen. vi. dñm meum ponam in nubibus
vultus filii mei ponam in mare puris viscibus
et erit signum fedus inter me et terram. Et
vultus d. s. vultus. vultus signum fuit
q. ibi inclinata vultus s. vultus. fuit. vultus.

33 sache, →

Ne

Sammelwerk

ds

[Large blue ink scribbles]

I
II
3
4
5
5
5
6
7

THEMATA FEVDALIA,
de quibus
EX DECRETO ET AV-
CTORITATE AMPLISSIMI
Consultiss^{miq;} Collegij IC^{torum}
Academiae Basileensis
PRO TITULO DOCTORIS
in utroque jure consequendo,
Ad diem 28. Octobris
Publicè responsurus est
MATTH: SCHICKERATH
BITTERFELD.
SAXO.

33

Basilea, Typis Conradi Waldkirchij. Anno 1601.

Illustrissimo, Celsissimo, Po-
tentissimoq; Domino,

DN.

CHRISTIANO II.

Romani Imperij
Septemviro

OPT. MAX.

DOMINO SVO CLE-
mentissimo:

Gratitudinis ergò humilimè
dedicat

MATH. SCHICKERATH.
Poëta Lauriger.

T H E M A I.

BALDVS ait; *uti triste homini diviti sine herede discedere; ita miserrimū habenti intellectus gratiam, posteris nullum scriptum ceu hereditariū relinquere.*

I I.

Cujus doctrinæ sequaces, IC^{ti} Feudales, strenuè in compilandis commentariorum voluminibus concertarunt, ut dubites tri- cas juris Feudalis potiùsne extricarint, quàm intricarint.

I I I.

Licet Principes juris Feudalis compila- tores Obertus & Gerhardus per se quam plurimæ *ἀπειρίας & ἀλαξίας* ab Hotomanno (uti vir fuit defæcati judicii) rei arguantur. qui ita biliosè nonnunquam in ipsos sto- machatur, ut numquid ex judicio an præiu- dicio fiat, nonnulli dubitent.

I V.

Quemlibet cui libera bonorum suorum

administratione non interdictum, in feudum dare posse, cōmunis est Dd. sententia. nos communem errorem esse demonstrabimus. Estq; nobis οἰκθεν ὁ μάρτυρ.

V.

Quod & ad minorem, curatorem, procuratorem, quosvis privatos, Immò & ad rusticos extendere non erubuerunt. Cujus tamen abominabilis sententiæ patres, Baldus & Alvarottus, ipsimet sibi displicent. Nec immeritò.

VI.

Quod autē de laicis, idem etiam de clericis asserunt, ut & hos suo jure feudum dare posse auctument, quod erroneum judicamus.

VII.

Quid de fæminâ, quatenus fæmina? etiâ hanc suo jure in feudum dare posse patrimonium suum adfirmant; immemores scilicet regulæ illius capitalis, quâ illam facultatem iis saltem attribuunt, quibus libera bonorum suorum administratio.

IX.

Nec enim jus Longobardicum, uti & jus civile

civile mulieri liberam bonorum admini-
strationem permittit. Ne vult enim, ut lex
Salica ait, ut bona à lanceâ ad fufum, vel à fu-
fo ad lanceam tranfeant.

IX.

Nobiliffima §. *Naturales*. c. si de feudo
defuncti content. fuerit, multum discor-
diæ inter IC^{tos} Feudales excitavit, deq; eâ
gladiatorie & hodie dimicant: Num scili-
cet naturales liberi ad fucceffionem feudi
admittendi nec ne? Illis adfirmantibus, istis
negantibus.

X.

Cum enim textus exprefsè dicat; *Natu-
rales filii licet poftea fiant legitimi, ad fuccef-
fionem feudi nec foli, nec cū aliis admittuntur.*
Nonnulli, qui expreffo textui cornua ob-
vertere non aufi, evanidâ limitatione fe sub-
duxerunt; quidam nimis rigidè fteterunt.

XI.

Nos penficulatiore diftinctione feque-
ftrâ, examen veritatis anceps fitemus, ita
ut fuo modo legitimatum fuccedere dica-

mus. Immoti quicquid contradicat Hoto-
mannus.

XII.

Si scilicet à Principe legitimatus sit, ad
hoc, ut in feudo succedat: idque ne fiat in
præjudicium agnatorum in feudo antiquo;
& in feudo novo, domini. Parisii supinâ sen-
tentiâ, contrarium asserentis, posthabita.

XIII.

Communem autem Dd sententiâ, qui
secuti auctoritatem Ifernini, Alvarotti &
Præpositi, unanimiter adfirmant, legitima-
tum per subsequens matrimonium in feu-
do rectè succedere, cum nobilissimo illo
IC^{to} Thomâ Franzio *παρρησιαστικῶς* rejicimus.

XIV.

Quam ut fulcirent somnolenti Canoni-
stæ, elegantem rationem somniarunt, cur
scilicet hoc obtineat in legitimatione factâ
per subsequens matrimonium, non item
in eâ, quæ fit per rescriptum; *quia scilicet illa
favorabilior istâ.* Quod satis ab Hoto-
manno, *ἀπὸ τοῦ* illo Canonistarum perduel-
li refutatum.

Et

XV.

Et illud quidem ut *αἰόμιον*, istud ceu *ἀτροπον* rejicimus, quod ampliationis vice, idem Iferninus, Lofredus, Præpositus & Abbas, superiori sententiæ subjiciunt; Rectè scilicet legitimatum per subsequa connubia succedere, quocunque sanè modo Investitura concepta sit.

XVI.

Ajunt communiter Feudistæ, feuda expertia esse oppignorationis. Idque verè. Textus enim huic sententiæ suffragantur express. quod verò inferunt; *rectè feuda hypothecari*, nobis Sibylla folia videntur, & cū Vultejo rejicimus.

XVII.

Alienationi cū interdictum sit Impp. edictalibus ll. cur non item & subinfeudationi, Dd. nostris ignobile est. Ideoq; & hanc sublatam Hotomannus ait. Falsò.

XVIII.

Hartmanno Pistoris IC^{to} Germaniæ nobiliss. dispositio ista juris Feudalis subobscura, Curtio admirabilis videtur.

XIX.

Pistoris tamen, quem honoris nomine appello, causam penitus perspexit, cui subsistimus adfirmando, subinfeudationem verè & propriè non esse alienationem, sed fundamentum ordinis inter Dominum & Vasallos.

XX.

Iverunt in alia omnia, & tandem pedibus iverunt in unam sententiam, subinfeudationem exspirare morte subinfeudantis, & facit pro iis *c. quibus modis*, &c. Nos, an contrarium obtinere possimus, periculum faciemus.

XXI.

Quod autem cōsultissimus Pistoris Camerarium secutus, de feudi excidentis subinfeudatis & irrevocabilibus nobis narrat, audimus non auscultamus.

XXII.

Rixantur Feudistæ, numquid Feuda veniant in emtionem, & si veniant, numquid propriè nomine Feudi vaneant. Sonsbeck quid dicat scimus; sed *ἔδ' ἐν τοῦ ἐπ' αὐτῷ*. Ratio sedan-

sedandæ repugnantia in eo consistit, ut distinguamus inter feudi acquisitionem & constitutionem.

X X I I I.

Afflictus, Balsarenus, Alvarottus signiferi Feudistarum, discrimen inter Valvasores, & Valvasinos sublatum ajunt. Et *μητέρε* *ἐπὶ τῆς ὕς*. Nos rectâ textus viâ incedentes, meritò ab illorum deviâ opinione secedimus.

X X I V.

Br. Iason & Tiraqu. feudum vasallo & ejus posteris ob benemerita concessum, auferri posse negant, & allegant pro se l. 35. ff. de donat. Ego Paulli sententiam huc nihil facere demonstrabo.

X X V.

Ad stipularer enim, nisi restaret rescriptum Imperatoris Philippi. Ille enim sic: Qui obsequiis suis liberalitatem patronorum provocaverunt, non sunt digni, qui eam retineant, cum coeperint obsequia negligere. Cum magis collata in eos liberalitas ad obsequium eos inclinare deberet, quam ad insolentiam erigere.

B

XXVI.

Clausulam; *quicquid libuerit faciendi*, litteris investituræ insertam, Parisius, à quo Curtius & Kirchovius parùm recedunt, ejus efficaciam ait, ut Vasallo liberum sit, etiam in prejudicium agnatorum feudum in quemcumq; extraneum alienare. Falsò. & miror quàm Vulteius concoxerit.

XXVII.

Et ut proverbio illi satisfiat, *κακὸν ἐκ κακῆ αἰεί*, extēdunt etiam ad fæminam. & Ecclesiam, quia scilicet hæres esse non desinat, ineptè excludunt.

XXIX.

Zafius Bellameram secutus, ait, Principem à suorum Comitum aliquo feudum accipere posse. Nos pro negativâ, illud cum naturâ feudi, & jure majestatis pugnare, demonstrabimus.

XXIX.

Idem de Papâ aiunt. & utrosque per substitutas personas feudo suo fungi posse. deque isto elegantem rationem addunt: quia plumbeos pedes habeat, ut sic justa eum causa excuset, ut per procuratorem negotia
sua

sua tractet. Quam si quis dialectico examine dignabitur, ludebundi respondebimus.

X X X.

At Theocritus Diis laneos pedes attribuit. mirum igitur quinam Papeꝛ plumbei. Quod sanè ridiculum. Hoc momētōsius, Numquid de jure Princeps Rom. Pontificis, Num verò Pontifex Imperatoris sit Vasallus. Et contra Pontificem pronunciamus.

F I N I S.

B 2

AD CL. VIRVM

MATTHAEVM SCHICKE-

RATHVM, BITTERFELDENS.

Cùm ipsi Lauream Poëticam
imponeret.

VIVA acumen mentis, & ingenium,
Ad castra tendens Aonidum vigor,
Eo usque progressum calore
Anticipasse videntur acri,
Vt laureatis non modo crinibus
Incedere ausis, si meriti vicem,
Hanc nullus a versaris, hospes
Ad vada glauca Nicri, piisque
Musis amicus: verum etiam Themis
Ob ritè cultam; juraque Romula,
Legesque Graias scitè in usùs
Saxonicos SCHICKERATHE ductas,
Maiore dignus sis anademate
Frontem impediri. Non tuus irritam
In te LADISLAVS magister
Ille potest operam educando

Sum-

Sumpsisse inani Pallade dici er.
Non Lipsiana flos Academia,
Nec Leucoræ defuisse
Ingenui studio laboris,
Multos per annos quem gravibus viris
Dextrè audiendis sedulus, impiger,
Indeses hausisti, tuamque
Artibus eximiis Minervam
Bellè polisti. Quare age LAUREAE
Hoc sume donum, quam tibi protulit
Horti Palatini recessus,
In nemore auricomò virentem.
Vidisti in huius margine Principem
Certare, & hastas frangere, equos pede
Factare currenti saburræ,
Ludicra bella alacris juventa.
Ast hinc iturum signa alia evocant
Te Rauricorum, militia haud rudem,
Nec Martis expertem & palæstra,
Quam celebris Basilea sudat
Victrice palmâ. Jam video tuas
Pugnas, & ictûs. jam speculor tuos

B 3

*Circum Antagonistas duello
Cernere, & oppositos lacertos
Privis in armis vincere. Destinat
Tuis Lycéi cura laboribus
Insigne munus premiúmque
Misniacas quod orans in oras
Tecum reportes. Hinc faveant tibi
Dux CHRISTIANVS, Janque GEORGIVS,
Et frater AVGVSTVS duorum,
Lumina Saxonie verenda;
Quorum benigno munere fatus es.
Redux alumnus postmodò servies
Auleque & Vrbi, jusque dices
In pretio atque in honore magno.*

Anno Christi MDCI. die
XXI. Septembr.
Myrtilleti.

PAVLVS MELISSVS FRAN-
cus, Comes Palat. & Eq. aur.
civis Romanus.

NON NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM
NON NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM NUNQUAM

Poscis me lepidum Schickrathe ex tempore carmen:
At lepidum fieri tempore carmen amat.

Tu potius, fieri quod fata Deusque negarunt,
Sug gere quod superet fata Deumq; melos.

Hoc quia non lepidè fieri pote; sit satis ipsum
Quod fieri lepidè fata Deusque sinunt.

Hoc est, ipse tibi lepidi sis carminis auctor,
Seq; canat lepidis priva Camena modis.

Nam quem Doctrina ac Virtus addixit Honori,
Quid ni sufficiens praeo sit ipse sui?

JANVS GRVTERVS.

Bosonum nobilium familia ante bso. annos floruit. XXV. 2. G.

Bausi sicut ob man. nescit, nigr. absq. vito. Simonia. 29. D. 2.

Bellatorum non licet bis peccare, ut e. monenti. XXV. 2. A. 2.

Bernardus: Non sunt condigne passiones. XXI. C.

Bubalus tempore concilij Constant. agnoscit beneficium creationis. V. pag. 28.

Basilius dixit, se mansurum sub celo, amissa Caesaris gratia. VIII. D. 3.

Bannitus (Criminatus) non potest frui legis remedio. 32. B.

C. vide verso folio seq.

2. G.
2
28.
Dictorum quorundam scripturae hic breviter
explicatorum in diadibus.

- Prov. 27. Ruhm dich nicht des Morgens tags. Tractatu XIV. A. 3.
Exodi 20. Wo ich meine Namen gedehnt. Tract. IX. B.
Esaia, 38. Meine Zeit ist dahin wie ein firten fütte. X. A. 2.
Jerem. 25. Die erplagene vom Heren werden liegen. XXV. A. 2. 3.
Matth. 6. Luc 12. Ihr sollt nicht pfize sammeln dem wo. XXV. B. 4. e seq.
Cap. 16. Tu es Petrus et sup hac petram. Tract. XVI. C.
Johan. 21. Pasce oves meas, agnos meos. XVI. C. 2.
Rom. 12. Multi unum corpus sumus in Christo. XVI. A. 3.
Item Gaudeat cum gaudentibus, et flet. XI. A. 3.
1. Corinth. 15. Christus tradet regnum Patri. XX. D. 4.
Ephes. 6. Ziehet an den Panzer Gottes: dem wir fechten. XV. D.
1. Johan. 2. Christus est propitiatus pro peccatis nostris. Tract. II. C. 3.

Index rerum minus obviarum

- Ambitus vel licitus vel illicitus. Tract. iurid. 29. A. 3. B. 4.
Augustini dictum: Boni utuntur mundo ut fruatur Deo. XXV. B. 4.
de Dei erga nos amore. XXV. C. 3.
de Christi aspectu expetendo. XXV. D. 3.
Alexandri M. corpus intra 300. annos in Aegypto non putrefactum. XIV. E.
Aqua effusa quid nos moneat. XV. A. 4. B. 1. 2. 3.
Artemisia regina bibit de cineribus mariti. V. C.
Astronomia ante diluvium à Sethi nepotibus excogitata. VI. D. 3.
Appellare quis regulariter possit. Tract. iuridico 32. E. 2.
- 19

Christus dr lux ratione persone & officij. Tract. XX. B.
Christus & Johannes quomodo uterque lux dicitur. XX. D. 3.
Christus quo respectu dicatur pater. XX. D. 4.
Christus quomodo sit noster consiliarius. XX. C. 3.
Christus hospes in mundo tum p se tum in membris suis. XI. pag. 6-7.
Christus ipse cum Sanctis Lutetiae templum inaugurat. IX. 3.
Christus dr agnus Dei analogice & matr. II. Thesi 9 & seq.
Christus sacrificus V. T. praesens adfuit, sed non incarnatus. Ibid. Thesi 19.
Christi hominis praesentia duplex, localis & Personalis. V. D. 2.
Christus vultu furit, somno die simul. In summo tractat. VIII. D. 4.
Christiani quinam sint. XXVI. B. 4. C. 29. C.
Canonicatus an possit redimi vel acquiri absq; simonia crimine
Consuetudo mala cum pncipio facta corruptela vitanda. 29. D.
Cornu olim militibus Rom. in ven. perentibus date viae. XXV. 3.
Claves Ecclesiae date qd inferant. XVI. C.
Christiani II. Electionis periculum in Albi. III. pag. 2. à Sicanis, p. 17.
Contentio de Ducatu Juliacensi sopita p Gynarum II. Elect. ibid. p. 25.
Gynarum encomion. IV. in Intimatione D. j.
Ceremoniae exegales olim u. sup. pate à pps quatuor. VIII. B.
Cultus doctoris quis sit. Ap. VI. E. 3.
Citationis legitime requisita. 32. C. 3.

1. Doctoris verbi requisita tria. XXVII. 2. 4.
2. Doctoribus verbi an liceat aliquid accipere p verbi pdicatione. 29. B. 3.
- Dignitates vel officia non snt ee venalia. 29. C.
- Decimae sarmatoe non uno modo g siderantur. 29. C. 3.
- Dispensatio quid sit. 29. D.
1. Deus e gratia ei quomodo nobis attribuat. XXV. D.
1. Diabolus quomodo devoret hoies. XXV. D. 2.
3. Doctores verbi sunt angeli, qus Polycarpus Smyrnae. XXI. B. 2.
- Damnatorum apud inferos pena gravissima. XXI. C. 4.
4. Doctores verbi cur dicantur angeli? XVIII. 2. 3.
- David Messias typus in tribus. XX. D. 3.
2. Diabolus nocere nobis non pot nisi Deo pmittente. V. pag. 11. & 13.
2. Deus tentat homines variis modis. VII. pag. 8.
3. Diabolus tentat hoies variis modis. Ibid. pag. 13.
3. Dei habitatio triplex celum, Etia e cor continentum. VIII. B. 4.
4. Diabolus ante bria tentat pios, impios vero misos facit. VII. 2. 3.
- Ecclia officia pp matrimoniorum comoditatem vendere
est simonia cum. 29. D. 2.
- Evangelium cur lux appelletur. XX. B. 2.
- Ecclesia gubernatur vel externo modo vel interno. XVI. 2. 2.
- Ecclesia caput aut monarchum mortalem non habet, sed a Chro gu,
bernatur. XVI. A. 3.

- Ecce in sacris duplicem vim habet. II. Thesi 5. e. 6.
- 1 Ethnici et viros bn de rep. meritos luxerunt. V. B.
Edel- oder Ritterfiz soll 4. rigon pfaßten fabm. VIII. C.
 - 2 Ethnici phti multa pure theologica ex pps priby acceptant. VI. D. 2
Exceptiones diffamantium et diffamatorum in iudicijs. 32. D. 2. 3.
Fidelitas qualis à nobis requiratur. XXI. B. 3. 4.
Fides potest amitti. XVII. C. 4.
Gedeon quibz in rebz fuent typus Christi. XX. C.
Bott kan man entlauffen, aber dem tod nicht. VIII. 2. 2.
 - 1 Hostes tres spirituales nos oppugnantes. XXV. C. 2. 3. 4. D.
Hieronymy de perseverantia in militia Christiana. XXI. C. 2
 - 2 Hostes ministrorum verbi et Christianorum triplices. XVIII. C. 2.
Hugonis dictum de certitudine verbi divini. XX. D. 4.
Hospitia vel diversoria hominum quinque. VIII. B. 2.
Ignorantia vel iuris vel facti. 29. D. 3.
Ignorantia vel pure negationis, vel prave dispositionis. XX. A. 4.
Imago Dei p lapsum protoplastorum amissa. XX. D. 4.
Joseph in somno vidit tres stipes und loblicher Regent. XIV. 2. 4. B.
Indignis etiam bn faciendum ne pp eos dignis et negemz beneficia III. p. 30.
Iudicia pversa de cruce et afflictione hom. I. 24. V. 11.
Jobi patientia et fortitudo. V. pag 15. 16.
Hedwig frist Viterburg, wer dir gewesen. IX. C. 3. 3.

Impij cur ad tempus florent, p̄ v. affligantur. V. pag. 19. 20.
Infirmitas nra magna à Chrō non reijcitur. V. E. 1. 2.
Kirchherris von vom, vord̄n und v̄is die ge. p̄f̄en sollt. IX. C. 4. C.
Lutberg quomō novum templum Tonge inauguravit. IX. p. 18. XII. p. 10.
Leontis Ep̄s dixit de se: Hactenive lique facta multū eni hūi. XIV. D. 3.
Nō v̄ō non fuisset in carnat̄, si Adam non peccasset. II. C.
Lutberg quomō consulem Witeb. obitum filij diligenter solat̄ sit. V. p. 33. 34.
Lugere licet mortuos. V. B. 4. C. quib̄ de causis. C. 2.
Milites Bacchi et Venenis, et Pluti, et Soldaniger. D. XXV. f. 3. 4.
Ministrantis indignitas non minuit Sacri efficaciam. 29. D. 3.
Mortuis quenam b̄nficia prestanda, Syr. 7. XXIII. B.
Mortis semp̄ meminisse debem̄. XXIV. A. 4.
Manus Dei et manus hostium ut differant. XX. f.
Mors piorum bona, malorum pessima. XVII. a. 2.
Mundus Calvinianis siḡat tm̄ fideles et Eccliam catholicam. II. C. 3. veni 11. 12.
Mors cur in equo pilvo sedere dicatur. Apoc. 6. IV. a. 3.
Morte repentina obeuntium vita anteacta spectanda. Inomen Dej. V. 13.
Necessitas excusat simoniam, facitq̄ esse licitum, quod
alias licitum non est. 29. D. 4.

Occisi in bello dicuntur occisi à Jehovah Jer. 25. XXV. 2. 2.

Oves dicuntur Christiani duplici respectu. XVI. C. 2

Oculi duplices, corporis & mentis vel fidei. V. C.

Papatus Romani & Ecclesia Romana non sunt idem. XXVI. A. 3.

1 Papa Romani iure dicitur non e. Oecumenicus Epus. XXVI. B. 4.

Primogeniturae jus triplici respectu spiritualibus annexum dici potest. 29. C. 2.

Patronatus jus et annexum e. spiritualibus et nequit vendi. 29. C. 2.

Polycarpi martyris Constantia. XXIV. B. 2.

Peccatorum remissio quomodo alias vocetur. XXIII. D. 2.

2 Papa dominatus quomodo cepit e. incrementum habuerit. XVI. B. 3.

Pseudoprophetae cur dicantur cauda. XX. E. 3.

Purgatorium ex Esaiæ 9. non potest probari. XX. E. 4.

Papstliche Kirchensynode von Sixtus Galten wurde. XII. pag 8.

3 Papa à suis gnathombus dicitur caput Ecclesie. XVI. A. 2.

Patriarcha oecumenicus unquam nunquam in primit. Ecclesia fuit. XVI. B. 3.

Pestilentia causa prope a quoque peccatum. IV. B. 2.

Pestilentia bonos et malos invadit sed cum discrimine. IV. C. 2.

Photiniani dram suam antiquissimam se iactant. VI. A. 3.

Petrus Galatinus quid scripserit. VI. B. 3.

Popilius Rex Poloniae à muribus devoratus. VIII. D. 2.

Pœnitentia in delictis consumatis non habet locum. D. 4. E. 29.

4. Papa dans Archiepiscopo pallium p aliquot mille floribus,
(non potest non esse Simoniacus. 29. E. 4.

Ratio humana quid præstet in expositione S-literarum. C. 3. D. E. VI.

Speculatoris corporalis & spiritualis officium. XXVII. B. 4.

Sententia p pecuniam iusta nullig est momenti. 29. B. 2.

Sepulturarum venditio an sine simonia fieri queat. 29. C. 2.

Sicomonis qualis sit arbor. XX. E. 2.

Serretus à Socino Photimiano laudatur. VI. B. 2.

Scriptura habet quaedam q non dicuntur sc. literarum. VI. C. 3.

Scripturae sensus verus ex scriptura exportandus non importandus ibid.

Simoniae contrahende in servientia tria. 29. E. e. seqq.

Supplicans quomodo supplicem libellam iudici offerendum
conformare debeat. 32. C. 1. 2.

Tenebrae quid significant. XX. A. 4.

Theodosij Imp. milites patri cuidam dant optionem eligendi
ex duobus filiis, utrum velit vivam retinere. X. B. 4.

Tiberius Imp. dixit: Boni pastoris e tondere pecus. XIV. B. 3.

Templorum Christianorum usus. IX. D. 4. E.

Theses quomodo differant à libris copiose p modum disputandi
conscriptis. VI. C. 2.

Templum Dianae Ephesia habuit 127. pilas. VIII. C.
Testamentum Vetus & Novum ut concordent. VI. F. 3.
Virorum praestantium interitus ominosus. XXI. A. 3.
Vita de caelestibus bonis usurpata quod spectat. XVIII. F. 2.
Verbum divinum multis nominibus iudicandum. XX. A. 2.
Verbi divini usus multiplex. XI. pag. 21. 22.
Venetorum Dux Lauretanz quomodo sibi uti foro. XI. A. 3.
Valentinianus Imp. Ambrosij reprehensiones placide tulit. III. pag. 16.

Et deinde.

46 ¹²
K, 10

AB 46 ¹²
K, 10

ULB Halle 3
002 814 676

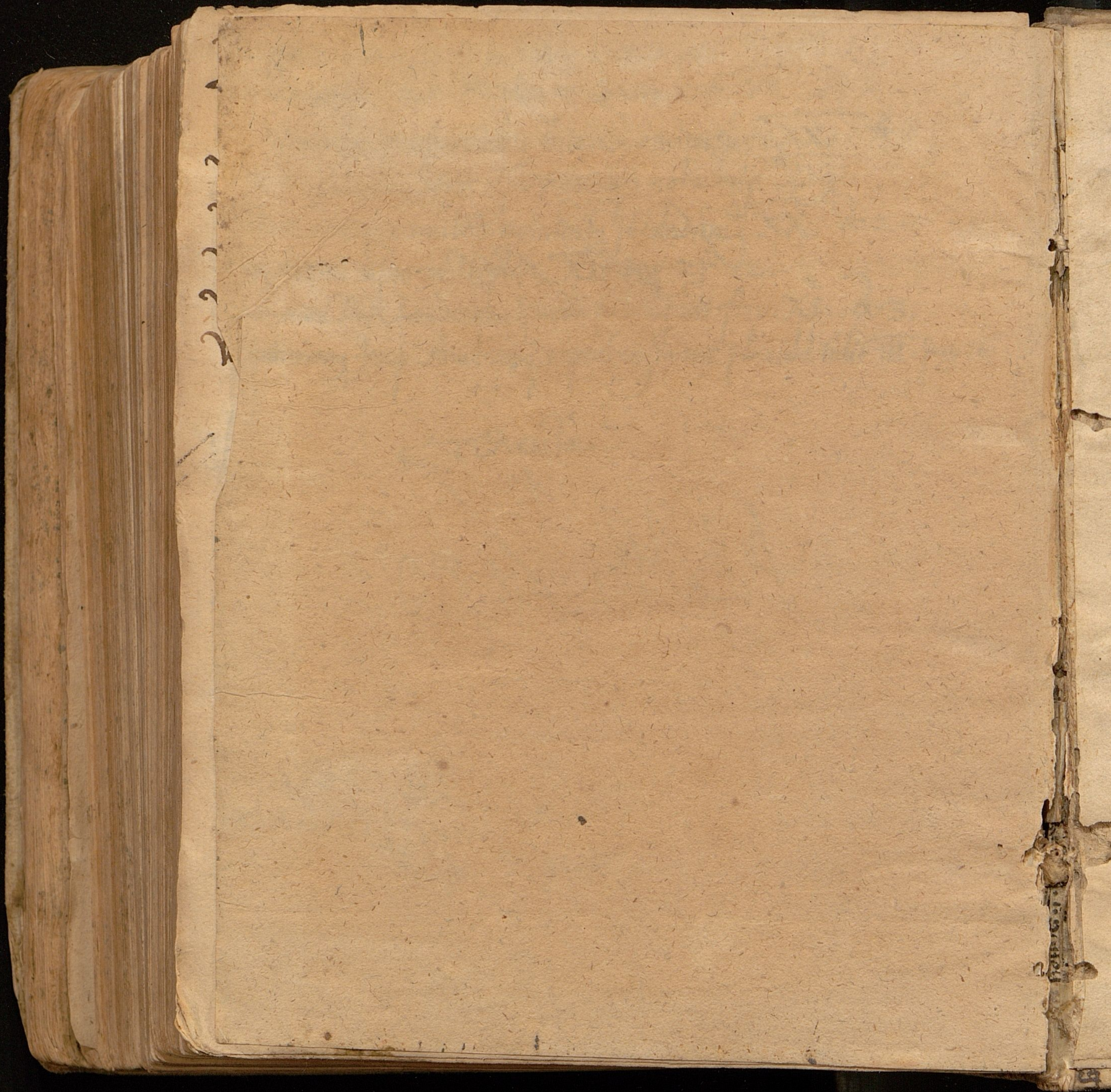

JA → OL
Stk. 6 noch nicht
erfaßt

nut

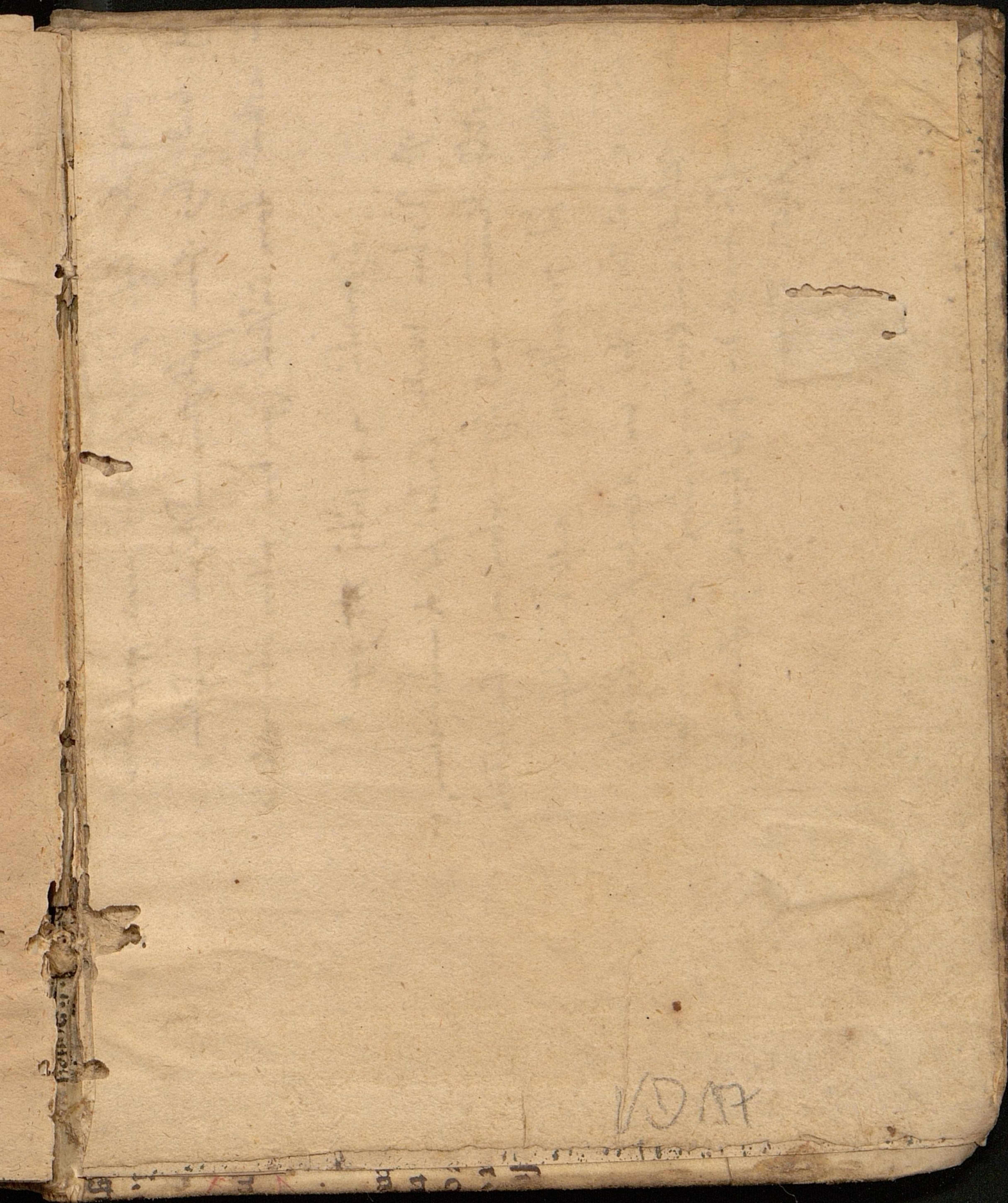
nut

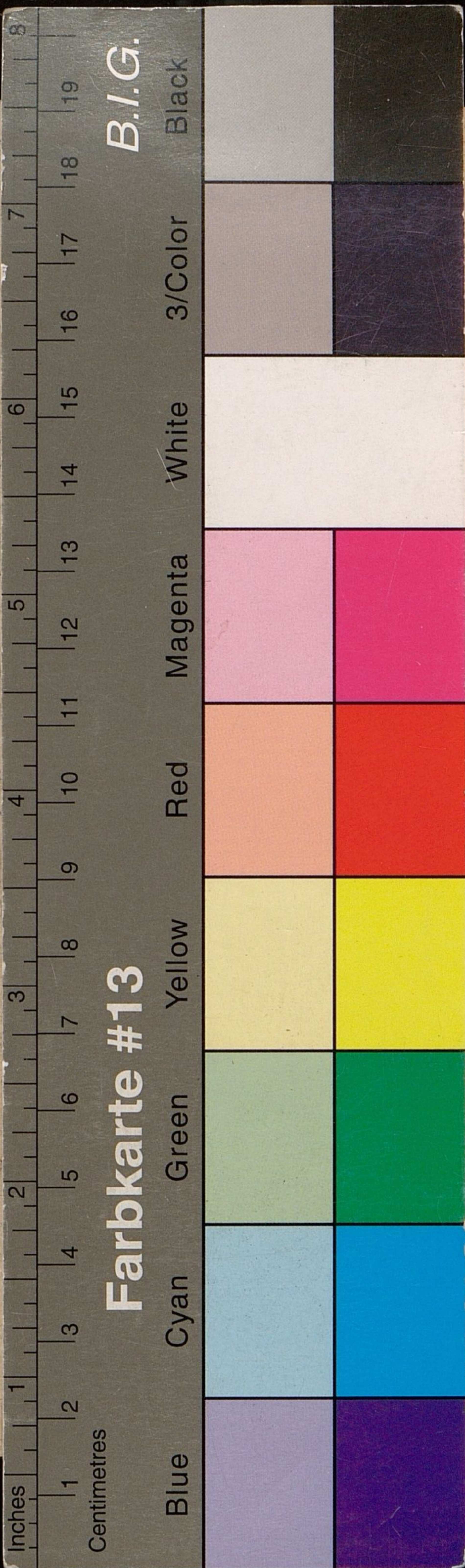
2222

VDM

THEMATA FEVDALIA,
de quibus
EX DECRETO ET AV-
CTORITATE AMPLISSIMI
Consultiss^{imi}q; Collegij IC^{torum}
Academiae Basileensis
PRO TITULO DOCTORIS
in utroque jure consequendo,
Ad diem 28. Octobris
Publicè responsurus est
MATTH: SCHICKERATH
BITTERFELD.
SAXO.

33

Basilea, Typis Conradi Waldkirchij. Anno 1601.